

РЕШЕНИЕ

№ 5117

гр. София, 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2396** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Л. М. с адрес в [населено място], подадена чрез адв. К. Х., срещу Заповед № 4332з-73/01.02.2021 г. на началника на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е отказана регистрацията на лек автомобил марка Ф., модел „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В жалбата се поддържа, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при неспазване на дадените от съда указания за прилагане на закона, при непълно изяснена фактическа обстановка и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Възприетата и обективирана в заповедта фактическа обстановка не кореспондирала с действителността, а в хода на административното производство не били събрани всички необходими и относими доказателства. Органът не бил изискал и събрал всички доказателства служебно от други органи, в това число и от структурите на СДВР. Излага подробни съображения в депозирана писмена защита. Иска се отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноските по делото. Ответникът – началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР не се явява, не изпраща представител и не е ангажирал становище по основателността на жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че на 27.05.2014 г. жалбоподателят е закупил МПС лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с видим номер на

рамата „WVWND63B94E066985“, съгласно договор за покупко-продажба с рег. № 1146/27.05.2014 г., сключен при нотариус Р. В., рег. № 392 и район на действие РС Тетевен. При сключване на договора е представено свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК]/24.01.2008 г., издадено от Отдел „Пътна полиция“ при ОДМВР Л.

В хода на процедурата по пререгистрация на автомобила било установено, че върху номера на рамата на автомобила има интервенция, поради което същият е бил задържан от органите на 06 РУ-СДВР и е образувано досъдебно производство.

С Постановление от 04.12.2015 г. по ДП № 1862/2015 г. на РП Л. автомобилът е бил върнат на жалбоподателя, след което той е подал нова молба за пререгистрация. В отговор жалбоподателят е получил писмо рег. № r17886 от 06.05.2017 г., в което се посочва, че регистрацията на автомобила не може да бъде извършена, тъй като същият все още е издирван от органите на 06 РУ-СДВР. Жалбоподателят твърди, че автомобилът е бил свален от издирване в резултат от отправени негови молби до 06 РУ-СДВР.

С писмо рег. № 43320048733 от 20.11.2017 г. на СДВР, от отдел „Пътна полиция“ е указано на лицето да представи свидетелство за регистрация на МПС част I и II, издадени от компетентни органи на Република Х.. На жалбоподателя било обяснено, че при извършена експертиза на автомобил е установено, че заличената рама на процесния автомобил всъщност е WVWZZZ3BZ4E071291 и рег. № ZG 2504 BY. Било установено, че автомобил с този номер на рамата е бил обявен за откраднат и е било образувано ДП № 3405/2007 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. 55552/2007 г. по описа на СРП. Наказателното производство по ДП № 3405/2007г. също е било прекратено с Постановление на СРП от 17.12.2018г.

Поради неизпълнение на дадените указания, с Решение № 4332р 40978/2017 г. от 19.12.2017 г. е било прекратено производството по молбата за регистрация на МС. С Определение № 1701 от 27.02.2019 г., постановено по адм.д.№ 1237/2018 г., Административен съд София-град е отменил това решение и върнал преписката на административния орган.

С Решение № 4332р-16324/02.05.19 г. началникът на отдел "Пътна Полиция" при СДВР е отказал да извърши регистрация на лек автомобил марка "Ф." модел "П.", с регистрационен номер ОВ 3433 АХ, с видим номер на рамата WVWND63B94E066985, установен идентификационен номер на рама WVWZZZ3BZ4E071291. Това решение също е обжалвано от жалбоподателя и впоследствие е отменено с влязло в сила Решение № 7563 от 03.12.2019 г. по адм. д. № 6328/2019 Г. на Административен съд София-град, като преписката е върната на началника на отдел „Пътна полиция“ за ново произнасяне.

След връщането на преписката на административният орган, началникът на отдел „Пътна полиция“ към СДВР е издал процесната Заповед № 4332з-73/01.02.2021 г., с която отново е отказал да регистрира автомобила, за който посочва, че е собственост на М. Л. М.. Мотивите за отказа са, че не могат да бъдат предоставени документи за собственост на превозно средство с установеният (поставен от производителя номер на рама - „WVWZZZ3BZ4071291“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По делото не са представени доказателства за датата, на която оспорената заповед е връчена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че същата е в срок. Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което той е неблагоприятен,

поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.143, ал.3 от ЗДвП пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, с изключение на изоставено, конфискувано или отнето в полза на държавата и предоставено за нуждите на бюджетна организация, като регистрацията на пътно превозно средство се извършва след поставяне на нов идентификационен номер по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи. Съгласно ал.5, т.5 от същата разпоредба не се регистрират пътни превозни средства, обявени за издирване, до изясняване на въпроса за собствеността.

Оспорената заповед е издадена при неизяснена фактическа обстановка и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до нарушение на материалния закон. Административният орган не е изпълнил задължението си да установи всички факти и обстоятелства от значение за случая (чл.35 АПК) съобразно служебното начало (чл.9 АПК) и да извърши преценка на всички факти и доводи по случая (чл.7, ал.2 АПК). Освен това мотивите за постановения отказ са противоречиви и не може да се установят реалните аргументи, с които е отказана пререгистрацията.

Като правно основание за отказа в заповедта е посочена разпоредбата на чл. 143, ал. 5, т. 5 ЗДвП, съгласно която ППС, обявени за издирване, до изясняване на въпроса за собствеността не се регистрират. В самата разпоредителна част на заповедта е посочено, че се отказва поради това, че не могат да бъдат представени документи за собственост на превозното средство с установения (поставеният от производителя) номер на рама. Посочено е като основание и чл. 143, ал. 1 ЗДвП, според който пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство.

Видно от диспозитива на оспорената заповед, административният орган признава, че жалбоподателят е собственик на автомобила, но едновременно с това съобразно посоченото правно основание е приел и че собствеността не е изяснена. Такъв извод е вътрешно противоречив и не обоснован, тъй като органът се мотивира с обстоятелството, че жалбоподателят не бил представил документи за собственост на превозното средство с идентификационния номер, поставен от производителя. Знаейки, че жалбоподателят е лице, което е закупило автомобила, след като същият вече е бил регистриран от О“ПП“ на ОДМВР Л., органът е дал предписание на жалбоподателя да представи документи, с които последният очевидно не разполага и не би могъл да се сдобие. При представяне на автомобила за извършване на пререгистрацията (смяна на голям и малък талон) жалбоподателят е представил СРМПС, които са му предадени от неговия продавач и с които е извършено прехвърлянето на автомобила, но от него е било поискано представяне на СРМПС, издадено от Р Х., което административният орган е бил наясно, че жалбоподателят няма как да изпълни, предвид обстоятелствата, че не е закупил превозното средство от хърватския гражданин, от когото автомобилът е бил откраднат и впоследствие регистриран в България с неистински идентификационен номер. От гледна точка на регистрацията на автомобила и в контекста на хипотезата на чл.143, ал.5, т.5 от ЗДвП обаче съществено е дали е изяснен въпросът относно собствеността на автомобила. Според съда отговорът на този въпрос е положителен, тъй като и ответникът признава, че жалбоподателят се явява настоящ собственик на автомобила. Липсата на

неяснота и съмнения относно обстоятелството, че именно жалбоподателят е собственик на процесния автомобил се потвърждава и от приложеното на л.82 от адм. д. №6328/19 г. Постановление на РП Л., видно от което процесното МПС, след установяване на извършената интервенция на идентификационния номер и изготвена експертиза за установяване на оригиналния номер, е върнато на собственика М. М..

На следващо място, относно обстоятелството дали автомобилът се издирва, административният орган е извършил формално проверка, но не е изяснил дали действително автомобилът продължава да се издирва, при положение, че досъдебното производство (ДП № 3405/2007г.) е прекратено, а според приложения на л.44 от делото бюлетин, към 08.06.2021 г. автомобилът е снет в ШИС. При необходимост административният орган е могъл и е следвало да предприеме действия и да инициира необходимите административни процедури, които да дадат отговор на въпроса дали понастоящем превозното средство действително е обект на издирване или то фигурира като издирвано единствено поради пропуск или бездействие да бъде заличено в информационната система. Това обстоятелство не е изследвано от административния орган, а същият е могъл и е следвало да го установи категорично съгласно принципа на истинност по чл.7, ал.1 и ал.2 АПК и на служебното начало - чл.9, ал.2 АПК. Съгласно чл.35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. За тази цел в чл.36, ал. 6 АПК е предвидено, че органът, водещ производството може да изисква, в това число по своя инициатива от съответните административни органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, в рамките на своята компетентност да издадат и изпратят удостоверения, да изпратят документи, други доказателства или информация, от значение за производството. В случая това не е сторено. Нещо повече, с писмо вх. № 230000-7844/26.06.2017 г. /л. 20/ жалбоподателят е поискал автомобилът с рег. № ZG 2504 BY и рама WVWZZZ3BZ4E071291 да бъде снет от общодържавно издирване, което обстоятелство не е обсъдено от административния орган, като не са изискани служебни справки за произнасяне по тази молба. Следователно, при това положение не може да се приеме за безспорно установено и доказано, че към настоящия момент автомобилът действително се издирва, съответно, че е налице пречка за неговата регистрация по чл.143, ал.5, т.5 от ЗДвП. Административният орган е следвало да прояви процесуална активност, още повече, че съответните действия и административни процедури са изцяло в компетентността на администрацията, част от която е отдел „Пътна полиция“ на СДВР. Тъй като обаче това не е сторено, не може да се приеме за доказано, че е изпълнена хипотезата на чл.143, ал.5, т.5 от ЗДвП, която да обоснове постановения отказ.

Ето защо оспорената заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като съгласно чл. 173 АПК делото следва да се изпрати като преписка на органа за ново произнасяне съобразно дадените в мотивната част указания.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява основателна и СДВР следва да бъде осъдена да заплати на М. М. сума в размер на 510 лв. представляваща внесена държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Л. М. Заповед № 4332з-73/01.02.2021 г. на началника на отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която е отказана регистрация на лек автомобил марка Ф., модел „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Л. М. сума в размер на 510 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: